

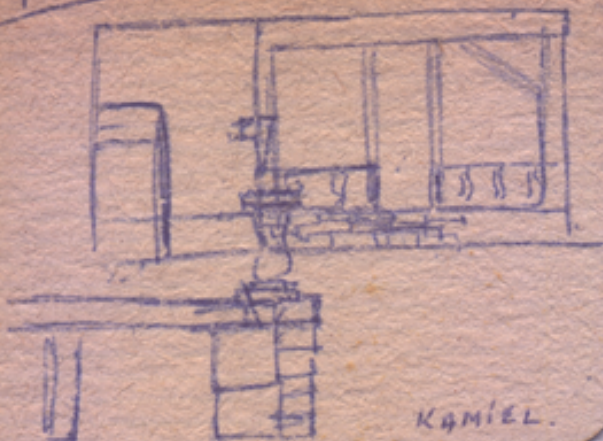

DE OORSPRONKELIJKE "KEET"

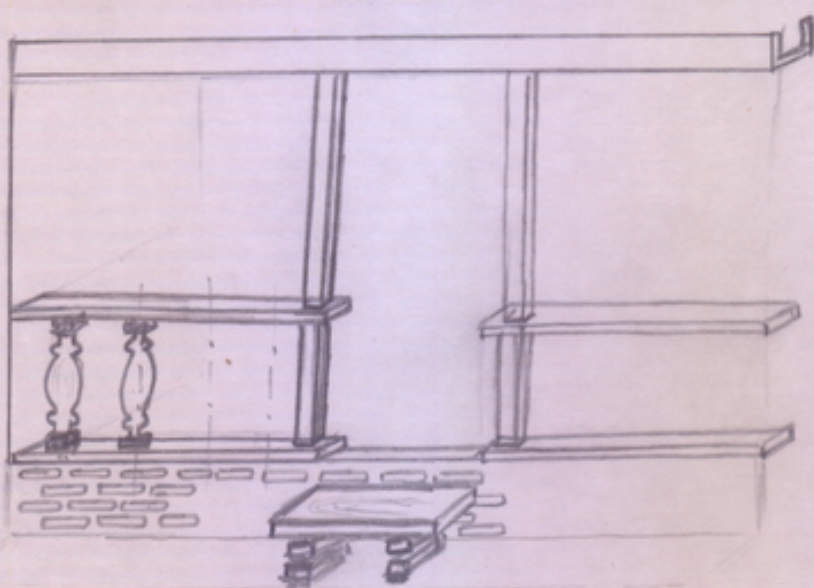
DE NIEUWE ZEESLUIS TE ZEEBRUGGE

25/10/80

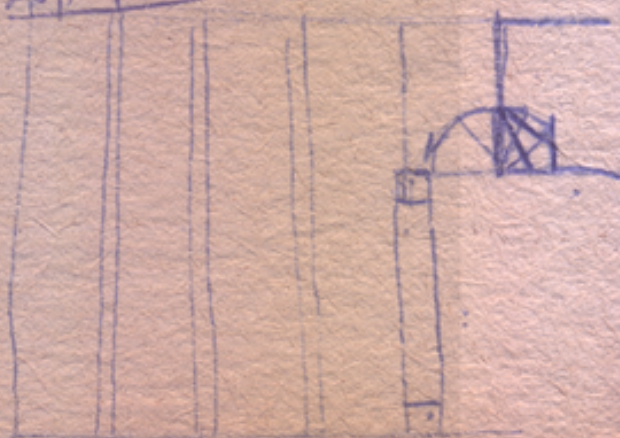

KAMIEL.

KAMIEL.

25/10/80.

KAMIEL.

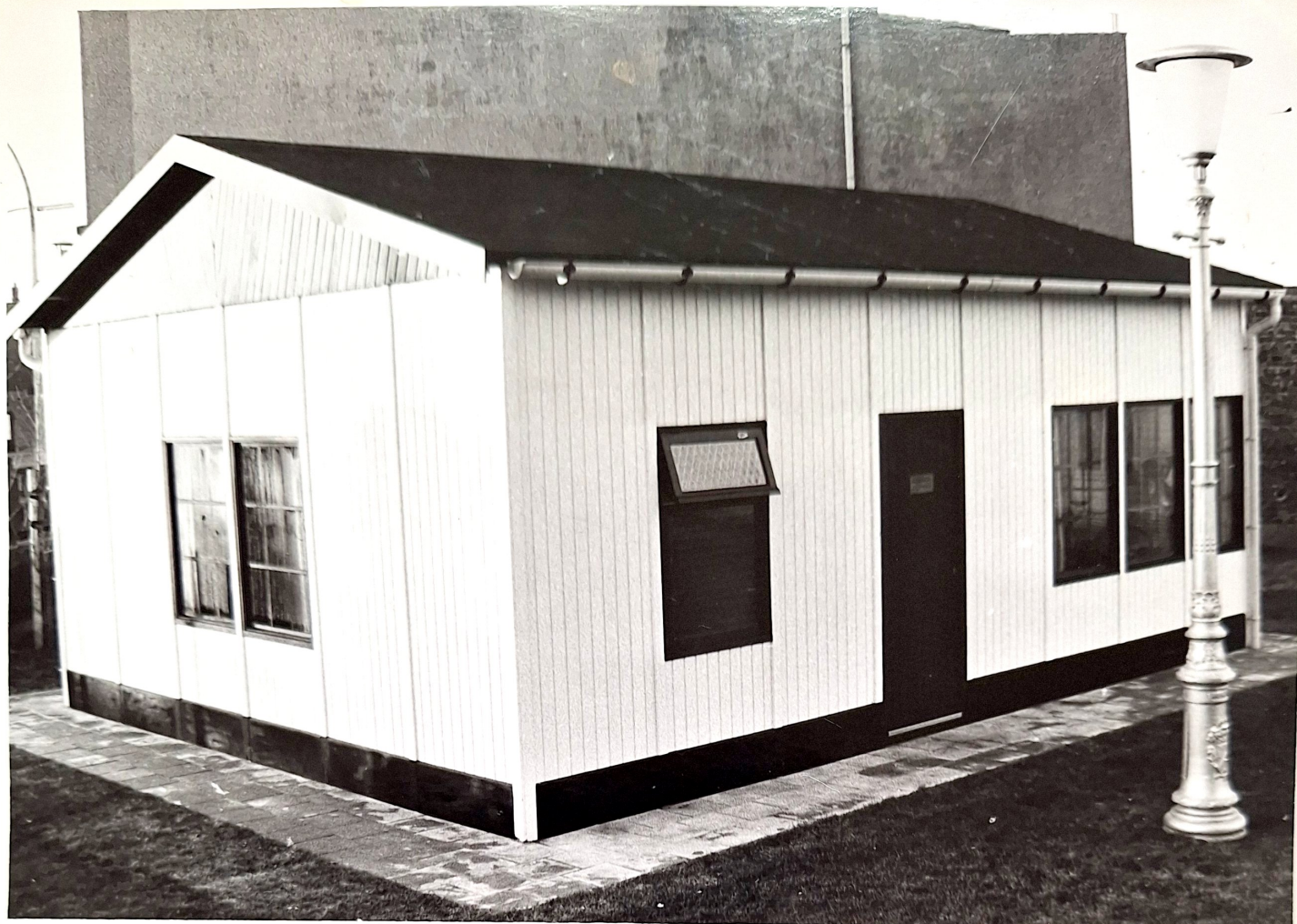

ERESNATOR

JAN PIERS

dankt voor de vriendelijke uitnodiging tot
 de inhuldiging van een nieuw paviljoen.
 op 30 januari a.s. Het zijn spijt maar
 hij u laten weten dat
 hij op die datum in het

H. Serruyslaan 42 Bus 5
 8400 Oostende
 Tel. (059) 70 16 56 - 23 54 36

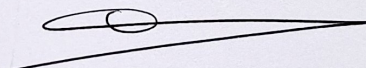
SENAAT

Dank voor Uw uitnodiging naar de inhuldiging
van Uw nieuw "PAVILJOEN-VERGADERLOKAAL-CLUBHUIS",
op zaterdag 30 januari a.s.

Het is mij evenwel onmogelijk aanwezig te zijn
wegens vergadering in de Senaat.

Gelieve me te verontschuldigen.

Met genegen groeten.

L.O.V. SENATOR
ACHIEL VANDENABEELE
SMEDENSTRAAT 25 8400 OOSTENDE

WERKGROEP "VUURTOREN"

Secretariaat : Dr. Moreauxlaan 193
8400 OOSTENDE

Telefoon : 32.01.33 32.10.46

Oostende, 19 jan 1982.

Ik heb het genoegen U uit te nodigen op
zaterdag 30 januari 1982 te 16 uur op de inhuldiging
van ons nieuw "PAVILJOEN - VERGADERLOKAAL - CLUBHUIS"
door de Heer Juliën GOEKINT - Burgemeester van de
stad Oostende.

Hopend U daar te mogen begroeten, aanvaardt
inmiddels mijn

hartelijkste groeten,

Kamiel Dirickx
Voorzitter.

Werkgroep Vuurtoren bouwde zichzelf „de keet”

OOSTENDE. — De genodigden die de „Keet” — zo luidt de naam van het nieuw heem van de werkgroep Vuurtoren — binnenkwamen, konden hun ogen niet geloven over wat het bestuur van de werkgroep langs de Koninklijke Baan, tussen de watertoren en het lokaal van de derde leeftijd, in enkele maanden heeft

verwezenlijkt. Niet zonder reden mocht voorzitter Kamiel Dirickx fier zijn op deze realisatie.

In zijn welkomstwoord mocht de voorzitter onder de talrijke aanwezigen burgemeester Goekint, schepenen Achtergale, Dumarey, Makelberge, Bourgeois, Daniëls en eveneens pastoor Vandenbussche begroeten.

Luimig vertelde hij verder hoe hij in 1949 als Antwerpenaar bij de Belgische Zeemacht en aldus in Oostende terechtkwam. Toen hij in 1952, kort vóór zijn huwelijk, te kennen gaf dat hij in Opex ging wonen, vroeg men hem wat meewarig: „In 't Negerdorp? Zo dicht bij de messenvechters van 't Sas? Er liggen nog geen straten in Opex, bijna geen openbare verlichting en als het regent loopt men er tot over zijn voeten in het slijk!” En daar stak heel wat waarheid in, dat weet iedere vergrijsde Vuurtorenaar. In die tijd bestond inderdaad nog steeds het berucht „Opex-probleem”. Maar bij de eerstvolgende gemeenteraadsverkiezing van 1952 zou iedere politieke partij deze zaak eens terdege aanpakken en in de kortste tijd oplossen. Bij de verkiezingen van oktober 1958 en 1964 moest dit probleem echter nog steeds opgelost worden.

PROBLEEM GEREGELD

Na achttien jaar vond een groep Vuurtorenaars dat er toch eindelijk iets moest gedaan worden voor de wijk Vuurtoren. Toen werd de thans alomgekende werkgroep Vuurtoren geboren. Op 14 maart 1970 kwamen de stichters voor de eerste maal bijeen. Onder hen klinkende namen als mevr. Defer, de hh. Delrue, Staelens, Vanhoutte, Heuzel, Defurne, Maes, Claeys, Vierstraete, Meyntjes en Dirickx. Bij de eerstvolgende gemeenteraadsverkiezingen werd door sommigen van hen een speciale krachtinspanning geleverd, met als resultaat dat de wijk Vuurtoren voor de eerste maal in zijn geschiedenis een eigen gemeenteraadslid had, namelijk dokter Willaert.

Van dan af voer de wijk Vuurtoren een goede vaart in de juiste richting. Zowat overal werden nieuwe straten aangelegd, openbare verlichting geplaatst of ver-

beterd. Nog onlangs werden de voetpaden zo nauwkeurig in orde gebracht dat er als het ware geen putje meer te bespeuren valt. Hierbij glimlachte voorzitter Dirickx dankbaar in de richting van schepenen Daniëls. Zonder natuurlijk schepenen Felix te vergeten, die voor het oplossen van het „Opex-probleem” onnoembaar veel werk heeft verricht.

Ten slotte dankte de voorzitter nog allen die hem zo ijverig hadden geholpen bij het oprichten van de „keet” en hem thans in de werkgroep Vuurtoren nog steeds even belangeloos ter zijde staan. Een bijzondere vermelding had hij nog voor Miel Braekman die gezorgd had voor een barak en voor het stadsbestuur dat de grond ter beschikking had gesteld.

WERK

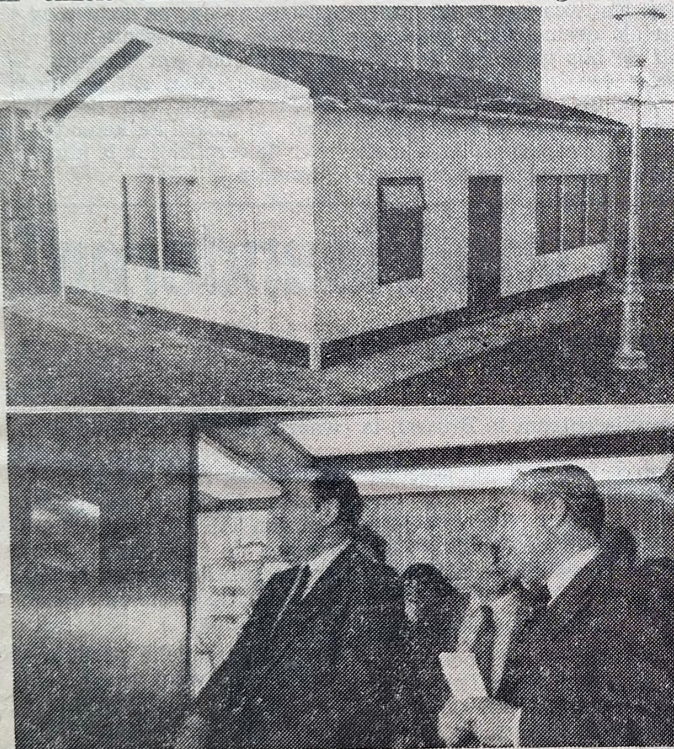
Stralend vroeg Kamiel Dirickx daarna aan burgemeester Goekint het heem van de werkgroep Vuurtoren officieel in te huldigen en de feestvlag te verwijderen van voor de koperen gedenkplaat.

Soms moeten wij bij dergelijke plechtigheden een beetje overdrijven, zei de burgemeester in zijn wederwoord, maar ditmaal moet ik getuigen dat ik echt verast ben door wat hier werd verwezenlijkt. Dat is maar mogelijk, vervolgde hij, waar een groep mensen te vinden is om samen de handen uit de mouwen te steken. Toch wees hij er op dat, overal waar een gemeenschap woont en leeft, er steeds bepaalde problemen blijven, maar dat hij steeds bereid zou worden gevonden al het mogelijke te doen om deze problemen te helpen oplossen. Ten slotte wenste hij allen die dit heem van de werkgroep Vuurtoren gerealiseerd hadden, nog eens geluk met hun prachtig werk.

Na de gebruikelijke heildronk hield Miel Braekman er namens de werkgroep aan de voorzitter te bedanken en overhandigde hij hem een mooi verzorgd album over de opbouw en de afwerking van de keet, dit als herinnering aan de talloze uren en dagen die Kamiel Dirickx hieraan had gespendeerd.

Na het officieel gedeelte wisten Miel Braekman en Gust Demeester nog vertrouwelijk te zeggen dat voorzitter Dirickx nagenoeg gans zijn jaarlijks verlof van 1981 en daarenboven nog vele zaterdagen had opgeofferd, om, en soms geheel alleen, met onverdroten ijver en bewonderenswaardige vakkennis de afwerking van dit prachtig heem te voltooien.

Nu maar hopen, dat vanden de-ze mooie keet niet beschadigen, zuchtte pastoor Vandenbussche. En als er iemand mag zuchten om vandalenstreken, is het zeker pastoor Vandenbussche; zijn kerk is er reeds al te dikwijls het slachtoffer van geweest. (G.O.)

„De Keet” is de officiële naam van het heem dat de werkgroep Vuurtoren voor zichzelf heeft gebouwd (boven). Burgemeester Goekint mocht het gebouw inwijden door de gedenkplaat te onthullen. (G.O.)

Oostends initiatiekomitee bouwt eigen klubhuis

Werkgroep „De Vuurtoren” huist in een nieuwe „keet”

Officieel heet het hinterland van de Oostendse haven de „Vuurtorenwijk”, maar de meesten blijven het over „den Opex” hebben. Zo ook de Oostendse burgemeester die het nieuwe en verrassend gezellig lokaal „De Keet” van de Werkgroep Vuurtoren, gelegen aan de voet van de watertoren, kwam openen.

Deze wijk heeft steeds geïsoleerd van het stadscentrum met z'n drukke bedoening geleefd. Oostendenaars komen er wel naar de tweejaarlijkse vissersstoet kijken, maar laten „den Opex” voor de rest een eigen leven leiden. Men leeft, werkt en feest er alsof Oostende niet bestaat.

De Werkgroep Vuurtoren, gesticht in maart 1970, nam tijdens de laatste tien jaar reeds heel wat initiatieven ter bevordering van het gemeenschapsleven in de wijk. Kamiel Dirickx, de man

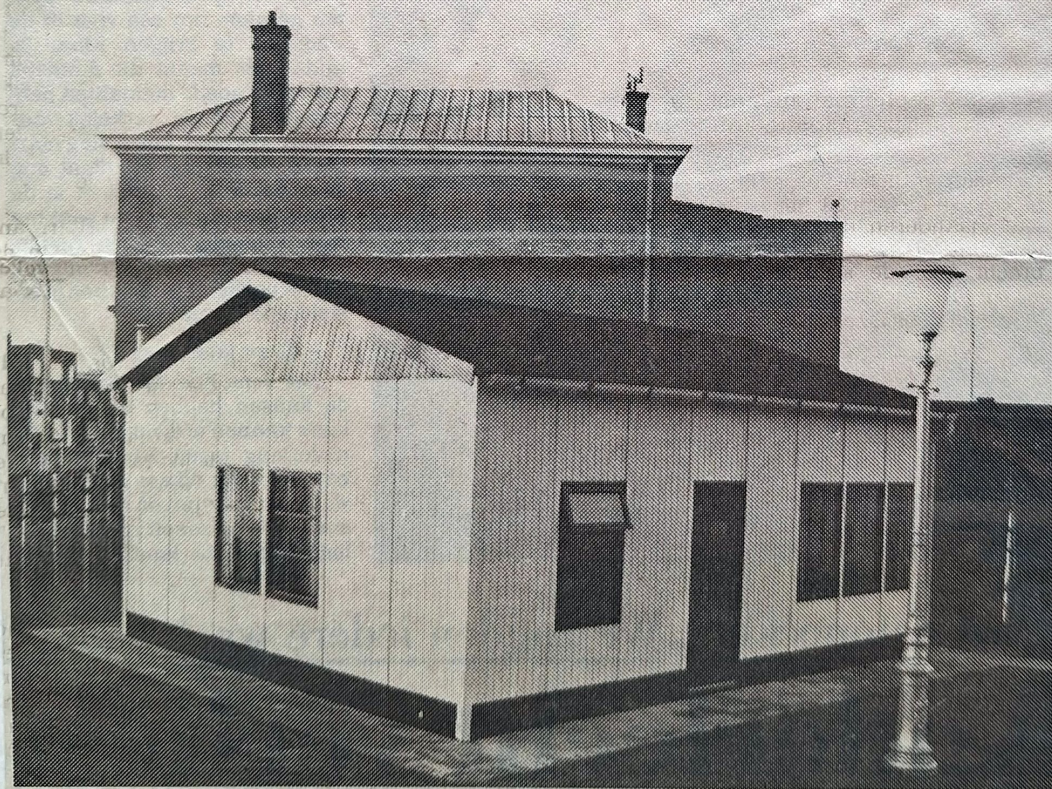
rond wie het allemaal begon, heeft in al die jaren een groep mensen rond zich weten te verenigen die steeds opnieuw het nodige entoesiasme wisten op te brengen om na een flop toch

door te gaan. De kroon op dat werk is ongetwijfeld het nieuwe lokaal aan de Moreauxlaan dat het met de doopnaam „De Keet” moet stellen maar in werkelijkheid een benijdenswaardig klubhuis is. Met materialen van een oude loods, in Zeebrugge op de kop getikt, bouwden de mensen van de werkgroep meer dan een jaar lang aan het paviljoentje van de 48 vierkante meter. Het resultaat mag dan ook gezien worden.

Plannen

Nu de werkgroep over een eigen (t)huis beschikt, betekent

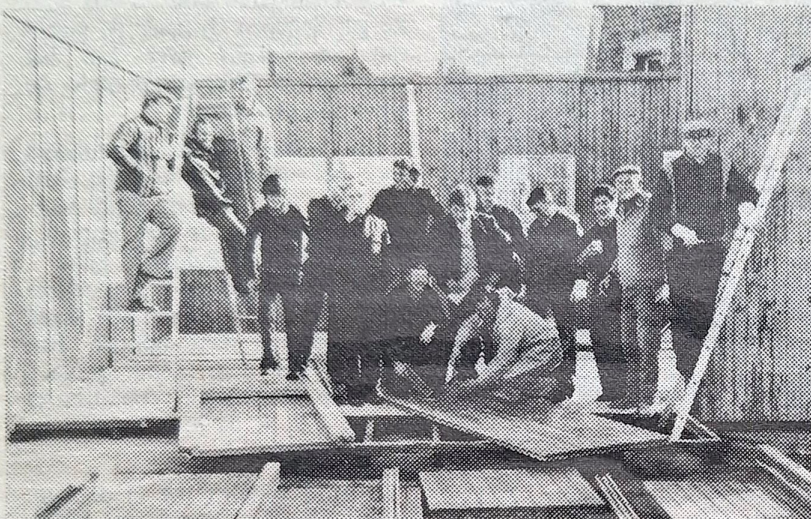
dat nog niet dat het initiatiefkomitee zich alleen nog maar zal koesteren aan de gezellige warmte van de open haard. Integendeel. Er staat al een en ander op het programma voor de komende maanden. Vooreerst een dia- en gespreksavond over de haven- en uitbreidingswerken in Zeebrugge op vrijdag 19 februari om 20 uur in de feestzaal Vuurtoren (Thomas Van Loostraat). Op 27 februari is er het feest voor de derde leeftijd en op 25 april een wandelzoektocht. Verder in juli de 10-daagse van de Vuurtoren en de avondmarkt. En in september trekt de Vissersstoet opnieuw door de wijk, ook al een initiatief van ijverige Kamiel, die al aan de 7de ommevang toe is. (wo)

Het nieuwe klubhuis van de „Werkgroep Vuurtoren” aan de Moreauxlaan. (wo)

„Weldra inhuldiging van 't Keetje

CVP en initiatiefkomitee doet de wijk heropleven

De Werkgroep Vuurtoren kort na de aanvang van de bouwwerken. 'n Entoesiaste ploeg die zich maanden lang ingezet heeft, ook al moesten ze het doen na hun normale dagtaak. De 30ste januari wordt voor hen 'n bijzondere dag. Het Paviljoen of 't Keetje, zo zal het heten.

Op de Vuurtorenwijk zal er in de naaste toekomst weer heel wat te doen zijn. Daarom werpen we nu al 'n blik op de komende maanden. Voor de Werkgroep Vuurtoren en het CVP komitee dat de komende activiteiten organiseert is het telkens weer 'n uitdaging.

Voor de „Werkgroep” zal op het voorplan komen. Niet alleen door de inhuldiging van hun nieuw paviljoen maar ook door de „James Ensor” groep die voor het eerst zal optreden op het Wapenplein in de Cimateirestoet. Samen met de voorzitter Kamiel Dirickx van de „Werkgroep” hadden we het ons gemakkelijk gemaakt in hun nieuw paviljoen opgetrokken aan de Watertoren.

Jeugdnamidag

Er wordt vooreerst 'n jeugdnamidag georganiseerd op zaterdag 23 januari om 14 u.30 in feestzaal „Vuurtoren”. Thomas Vanloostraat, door het CVP komitee. Omdat men vooral voor iets unieks wilde zorgen sprak men de Oudenburgse goochelaar Fred Trouvée aan. Bovendien werd de toegangsprijs uiterst laag gehouden (20 frank). Fred Trouvée is heel goed gekend en zal zonder twijfel, zowel jong als oud in spanning kunnen houden.

Inhuldiging

Méer dan 'n jaar geleden begon de Werkgroep Vuurtoren met de

bouw van het Paviljoen gelegen aan de dr E. Moreauxlaan, naast de Watertoren. Op zaterdag 30 januari om 16 u. grijpt de inhuldiging plaats van het Paviljoen, vergaderzaal en klubbuis, door burgemeester J. Goekint. Met 'n beetje geluk zal ook onze ere-burgemeester J. Piers aanwezig zijn. Kamiel Dirickx en zijn medewerkers hebben zich werkelijk volledig ingezet om het Paviljoen professioneel in elkaar te steken. Toch kreeg het de welluidende benaming 't Keetje.

Kamiel Dirickx: Je hebt me zelf méér dan één keer aan het werk gezien. Voor mij was dat ontspanning. Als ik nu terug kijk op de voorbije 10 jaar. Kijk..., wij vormen 'n goede ploeg met mensen uit alle lagen van de bevolking. Iedereen mag met 'n voorstel of idee naar mij komen. Ik ben ook niet altijd juist zodus, als de meerderheid tegen 'n voorstel van mij is, leg ik er mij bij neer. Neem nu de „Driedaagse van de fiets”. Ik moet toegeven, er was weinig opkomst, al was het nochtans leerzaam maar de volgende dag, toen de fietsenkontrolle gehouden werd, kwamen er wel 70 mensen met hun fiets. Je ziet, het is moeilijk. Je mag om het even wat opnoemen, wij hebben het zeker al gedaan.

Dia- en gespreksavond

Omdat Zeebrugge maar 'n boog-scheut van ons ligt en ook omdat er in de haven nogal wat mensen

werken van Oostende en de andere kuststeden, wordt er 'n dia- en gespreksavond georganiseerd over de haven- en uitbreidingswerken aldaar. Deze leerzame avond grijpt plaats in feestzaal „Vuurtoren” op 19 februari om 20 u. Toegangsprijs 20 frank. Nog te veel mensen van de Vuurtorenwijk-Oostende, weten niet wat er zich daar aan het afspelen is, zo vertelde Kamiel Dirickx, en nochtans is dat voor ons belangrijk want, er werken daar heel wat mensen uit de kuststreek en binnenland.

James Ensor

De James Ensor groep is ontstaan naar een idee en ontwerp van Kamiel Dirickx, 'n andere bekende, Jan Deley, stond in voor de regie. De groep trad vroeger reeds meerdere keren op. Eerst op de Vuurtorenwijk en later in de Visserstoet. Het was 'n groot succes geworden. Nu zal men voor het eerst optreden in de Cimateirestoet op het Wapenplein. Nadere omschrijving hoeft niet, iedereen zal de 19 reusjes wel kennen.

Om te besluiten kunnen we nog mededelen dat het CVP komitee op 27 februari 'n feest voor de derde leeftijd organiseert en op 25 april 'n wandelzoektocht. Natuurlijk heb je dan nog de 10-daagse van de Vuurtorenwijk, de avondmarkt in juli en de Visserstoet in september.

Schoorvoetend verlieten we z'n tweede thuis. „Je bent steeds welkom” zei Kamiel nog, alsof dat niet aan zijn gezicht te zien was.

(Jules)

Dit zijn dan de merkwaardige maskers van James Ensor die door de zogenaamde groep zullen gedragen worden in de Cimateirestoet.

Grote belangstelling voor inhuldiging lokaal 'Werkgroep Vuurtoren'

De talrijke mensen die de inhuldiging van 't Keetje kwamen bijwonen verleden week zaterdag troffen het goed. Er was 'n zacht weertje en voor burgemeester Goekint die het nieuwe lokaal van de „Werkgroep Vuurtoren“ kwam inhuldigen viel dat goed uit. Hij voelde zich immers niet al te wel.

Iedereen kwam het nieuwe lokaal goed geduffeld binnengestapt.

Nadat iedereen zich te goed had gedaan aan 'n frisdrankje of 'n glaasje schuimwijn nam Kamiel Dirickx het woord. Hij verhaalde op 'n humoristische wijze hoe hij in Oostende en na verloop van tijd op de Vuurtorenwijk neerstreek. Na 18 jaar lang alles wat reilde en zeilde in Oostende gadeslagen te hebben, nam hij het besluit. Hij wilde de Vuurtorenwijk die destijds door vele Oostendenaars 'n negerdorp genoemd werd, verheffen tot 'n onafscheidelijk deel van de stad.

Hij was nog 'n hele jonge kerel toen hij van uit het Antwerpse alhier aanspoelde op 'n midzomerdag. Kamiel voelde zich in het Oostendse direkt goed. In het hartje van onze stad waren er heel wat gezellige cafeetjes. Bij Chez Mouche aan de Sint-Sebastiaanstraat vond Kamiel 'n tweede thuis. Hij kon het goed stellen met Mouche, de bazin van het café. Zij was immers de voedselmoeder van alle lichtmatrozen tot kapiteins.

Negerdorp

In de vijftiger jaren nam hij afstand van het vrijgezellenleven. Pas dan begon het leven voor hem eigenlijk ernstig. Hij had de gebeurtenissen in stad steeds op de voet gevolgd en begreep toen al welke de omvang was van de uit te voeren werken op de Vuurtorenwijk. Kamiel ging steeds weer zijn problemen en wensen met Mouche bespreken. De Vuurtorenwijk die toen nog in 'n erbarmelijke toestand verkeerde, was 'n doorn in het oog van Kamiel. Daar wou hij kost wat kost iets aan doen. Maar Mouche waarschuwde hem met de gebruikelijke overdreven taal. „Jongen toch, zei Mouche,“ 't is daar gevaarlijk en er zitten messetrekken. 't Is nog 'n negerdorp en er zijn zelfs geen straten.“ (Daarmee bracht Kamiel Dirickx al de aanwezigen aan het lachen.)

Na achttien jaar toegezien te hebben

Hij bleef echter vastbesloten maar het zou nog lang duren eer er iets van zijn plannen konden verwezenlijkt worden. De opeen-

volgende verkiezingen 1952, '58 en '64 gingen aan hem voorbij. De problemen waren nog steeds niet opgelost.

Achttien jaar had hij toegezien en er moest iets gedaan worden. Hij vond de nodige weerklink bij 'n aantal mensen uit alle lagen van de bevolking. Zo ontstond op 14 maart 1970 de „Werkgroep Vuurtoren“ 'n totaal onafhankelijke organisatie. Dat betekende de eerste stap naar vooruitgang en de mogelijke oplossing van de wijkproblemen. De grieven werden aan burgemeester Piers voorgelegd en deze keer kreeg hij positieve weerklink. Met al zijn charme zei burgemeester Piers: „We gaan er iets aan doen.“ Mede dank zij de heer Wilaert ging de zaak aan het rollen. De wijk zou herleven met jonge gezinnen. Steeds meer jonge mensen kwamen zich op de wijk vestigen en dat is tegenwoordig nog zo. De „Werkgroep“ mocht 10 jaar lang gebruik maken van de prachtige feestzaal van Roland Maes, uitbater van restaurant Boat K. Dirickx drukte zijn blijken van dankbaarheid uit voor de goede samenwerking.

Barak uit Zeebrugge

Ruim 'n jaar geleden begon de „Werkgroep“ met de bouw van de Keet. Men kon 'n oude barak op de kop tikken te Zeebrugge. Met de totale inzet van de medewerkers werd de barak wat vergroot en aangepast. Nu kan men het resultaat zien. Naast de vergaderzaal is er 'n kleine bar en salon want, het is evengoed hun klublokaal. Kamiel Dirickx dankte de burgemeester, de schepenen en de verantwoordelijken van de stedelijke diensten.

Het blijft de Opex

Toen burgemeester Goekint aan het woord kwam, wees hij erop dat het zogenaamde negerdorp, de Opex was en dat het voor hem altijd de Opex zal blijven. De lange weg van de „Werkgroep“ werd steeds nauwkeurig gevolgd en al had je toen problemen, zo stelde de burgemeester, problemen zijn er steeds en blijven bestaan. De inhuldiging is eigenlijk 'n historisch moment en feliciteerde Kamiel Dirickx en zijn medewerkers om dat gene wat met eigen mensen bereikt werd.

Toen burgemeester Goekint de Belgische driekleur van de gedenkplaat trok was dat voor de Vuurtorenwijk in alle geval 'n historisch moment. (Jules)

WERKGROEP VUURTOREN ONDER DAK

De actieve Werkgroep Vuurtoren van de gelijknamige Oostendse wijk heeft nabij de Watertoren een nieuw lokaal gekregen. Dat werd zaterdag officieel in gebruik genomen. Burgemeester Goekint mocht er, geflankeerd door voorzitter Kamiel Dirickx, de gedenkplaat onthullen. — (Foto Peter Maenhoudt).

Burgemeester Goekint noemde de inhuldiging van De Keet 'n historisch moment. Op de foto niets dan stralende gezichten. Burgemeester Goekint half verscholen achter pastoor Vandebussche. Verder waren ook nog aanwezig de schepenen Bourgeois, Daniëls, Maeckelberghe en Felix.

Van 'n barak afkomstig uit Zeebrugge werd 'n prachtig paviljoen gemaakt. Dat is nu hun nieuw klublokaal en vergaderzaal. Ze gaven het de benaming De Keet. (foto Philippe)

